

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2023 roku

7.Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Skierniewicach w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Siedlecka

Protokolanci: Krzysztof Nowakowski, Norbert Rogoziński

po rozpoznaniu na rozprawach w dniu 21 lutego 2023 roku, 21 marca 2023 roku oraz 25 kwietnia 2023 roku sprawy:

K. M., syna Z. i B. z domu D., urodzonego (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 czerwca 2022 r. w miejscowości M. 224 a, naruszył nietykalność cielesną D. M. doprowadzając do uszkodzenia jej ciała tzn. bił ją uderzając rękami, złapał za szyję i przygiął jej głowę do ziemi, kopał, wyzywał, groził śmiercią krzycząc „pozabijam was. wykończę, już niedługo koniec waszego panowania”

tj. o czyn z art. 157 § 2 i 3 k.k. i art. 217 k.k.

- w miejsce zarzucanego czynu uznaje **K. M.** za winnego tego, że w dniu 25 czerwca 2022 roku w M., woj. (...), uderzał D. M. rękoma, złapał za szyję i przytrzymał jej głowę przy ziemi oraz kopał, czym spowodował u pokrzywdzonej powierzchowne, wielomiejscowe stłuczenia powłok ciała, które to obrażenia stanowią naruszenie czynności narządu ciała na czas trwający nie dłużej niż 7 dni, czym wyczerpał znamiona art. 157 § 2 kk i za to na podstawie art. 157 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w miesiącu;
- na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej D. M. na odległość mniejszą niż 150 (sto pięćdziesiąt) metrów na okres 3 (trzech) lat;
- zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki prywatnej kwotę 2300 (dwa tysiące trzysta) tytułem poniesionych kosztów procesu związanych z ustanowieniem pełnomocnika.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 374/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie			

<p>art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	K. M.	Oskarżonemu przypisano to, że w dniu 25 czerwca 2022 roku w M., woj. (...), uderzał D. M. rękoma, złapał za szyję i przytrzymał jej głowę przy ziemi oraz kopał, czym spowodował u pokrzywdzonej powierzchowne, wielomiejscowe stłuczenia powłok ciała, które to obrażenia stanowią naruszenie czynności narządu ciała na czas trwający nie dłużej niż 7 dni, czym wyczerpał znamiona art. 157 § 2 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1. W dniu 25 czerwca 2022 roku D. M. wróciła do domu w M.. W tym czasie na posesji przebywał K. M., który wszedł do garażu i blokował do nich drzwi, aby uniemożliwić wejście D. M.. Pomiędzy nimi doszło do wymiany zdań, po czym D. M. poszła do mieszkania siostry – W. S.. Kiedy znajdowała się w kuchni, K. M. stanął za nią.</p>	<p>zeznania D. M.; wyjaśnienia K. M.</p>	<p>k. 73-74; k. 71-72</p>	
<p>2. K. M. złapał D. M. za szyję, zaczął szarpać i oświadczył, że ma zakaz wstępu do mieszkania siostry. Następnie wypchnął kobietę na korytarz, uderzał ją, kopał. Kiedy D. M. znalazła się na korytarzu, K. M. przewrócił ją na ziemię, kopał po całym ciele, i pytał, czy zrozumiała, co do niej mówił. D. M. odpowiedziała, że zrozumiała i, że nie wejdzie więcej do tego mieszkania.</p>	<p>zeznania D. M.; zeznania T. S.</p>	<p>k. 73-74; k. 74</p>	
<p>3. W tym momencie do D. M. doszła jej matka – T. S. (2), która znajdując się na korytarzu słyszała, co się dzieje. T. S. zabrała córkę do ich mieszkania. D. M. zatelefonowała do siostry E. K. (1) informując ją o zdarzeniu.</p>	<p>zeznania D. M.; zeznania T. S.; zeznania E. K.; zeznania J. K.</p>	<p>k. 73-74; k. 88-89; k. 89</p>	
<p>4. W dniu 27 czerwca 2022 roku D. M. zgłosiła się na policję, dzielnicowa poleciła jej zgłoszenie się</p>	<p>zeznania D. M.</p>	<p>k. 73-74</p>	

do lekarza i złożenie oskarżenia w sądzie.			
5. D. M. udała się w dniu 28 czerwca 2022 roku do lekarza, który w wyniku badania stwierdził u niej liczne podbiegnięcia krwawe na rękach i nogach oraz na tułowiu w okolicach prawego biodra. Na skutek zdarzenia D. M. doznała powierzchownego, wielomiejscowego stłuczenia powłok ciała, które spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni.	historia zdrowia; zdjęcia; opinia sądowo-lekarska	k. 5; koperta k. 6; k. 95-98	
6. Postanowieniem dnia 10 listopada 2022 roku w sprawie I Ns 340/22 Sąd Rejonowy w Skierniewicach zobowiązał K. M. do opuszczenia budynku mieszkalnego położonego w M. nr (...) i zakazał zbliżania się do tej nieruchomości na odległość mniejsza niż 150 m.	POSTANOWIENIE k. 27		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	K. M.	Oskarżonemu przypisano to, że w dniu 25 czerwca 2022 roku w	

		M., woj. (...), uderzał D. M. rękoma, złapał za szyję i przytrzymał jej głowę przy ziemi oraz kopał, czym spowodował u pokrzywdzonej powierzchowne, wielomiejscowe stłuczenia powłok ciała, które to obrażenia stanowią naruszenie czynności narządu ciała na czas trwający nie dłużej niż 7 dni, czym wyczerpał znamiona art. 157 § 2 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Napaść ze strony pokrzywdzonej.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 71-72	
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania D. M.; wyjaśnienia K. M.	Za wiarygodne należało uznać zeznania pokrzywdzonej, która na wstępie zeznań wskazała, jakie zdarzenia, w tym zachowanie oskarżonego poprzedzało zdarzenie objęte zarzutem. Oskarżony składając wyjaśnienia przyznał, że przed zdarzeniem w kuchni, faktycznie spotkał pokrzywdzoną i doszło	

		pomiędzy nimi do wymiany zdań.	
2., 3., 5.	zeznania D. M.; zeznania T. S.; zeznania E. K.; zeznania J. K.; historia zdrowia; zdjęcia; opinia sądowo-lekarska	<p>Wiarygodne są zeznania pokrzywdzonej w części, w jakiej opisała zajście mające miejsce w kuchni oraz w korytarzu posesji. Jej zeznania są logiczne, kompletne, zachowują chronologię zdarzeń. Ponadto znalazły potwierdzenie w zeznaniach matki T. S., która usłyszawszy hałas z góry udała się do kuchni. Przebieg zdarzeń potwierdziła także druga z sióstr pokrzywdzonej – E. K., która co prawda nie była świadkiem naocznym, to jednak do niej telefonowała pokrzywdzona bezpośrednio po zdarzeniu. Zarówno E. K., jak i jej mąż J. K., w sposób zbieżny opisali znany im sposób działania oskarżonego, jak też widzieli obrażenia ciała pokrzywdzonej. Te ostatnie natomiast zostały utrwalone zarówno przez lekarza, do którego udała się pokrzywdzona, jak i na zdjęciach załączonych do akt sprawy. Ani dokumentacji lekarskiej, ani fotograficznej nie kwestionował oskarżony, stała się ona również materiałem dowodowym dla biegłego, który na podstawie zwartych w nich informacji sformułował niesprzeczną, pełną i jasną opinię obejmującą swym wnioskowaniem zakres</p>	

		<p>obrażeń ciała, jakich doznała pokrzywdzona. Wniosków tej opinii nie podważały strony, brak jest również podstaw do ich odrzucenia z urzędu.</p>	
4.	<p>zeznania D. M.</p>	<p>W zakresie dotyczącym powodów, dla których pokrzywdzona zdecydowała się złożyć akt oskarżenia Sąd oparł się na jej zeznaniach. Podała ona, że nie był to pierwszy przypadek agresywnego zachowania oskarżonego wobec niej i jej matki. Dotychczas jednak nie zgłaszały tego organom ścigania ze wstydu. Następstwa zdarzenia z dnia 28 czerwca 2022 roku były jednak na tyle rozległe i widoczne, że po rozmowach z siostrą oraz dzielnicową, zdecydowała się na złożenie skargi.</p>	
6.	<h2>POSTANOWIENIE</h2>		<p>Dowód wskazany w tym miejscu koreluje z relacją pokrzywdzonej, jej matki i siostry, potwierdza fakt agresywnego zachowania oskarżonego, wobec którego zapadło ostatecznie postanowienie nakazujące opuszczenie domu oraz zakaz zbliżania się.</p>
2.2.	<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i></p>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, jakoby to pokrzywdzona na niego napadła. Oskarżony przedstawiając swoją wersję zdarzeń starał się wykazać, że obrażenia, jakich doznała pokrzywdzona są następstwem jej agresji wobec jego osoby. Twierdził bowiem, że to D. M. rzuciła się na niego, drapała, chwyciła za szyję, w odpowiedzi na co, on chwycił ją za szyję od tyłu i wyprowadzał za drzwi, gdzie kobieta, wedle jego wersji, ukłękła. Taka relacja oskarżonego pozostaje w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonej, ale naturalnie nie sam fakt tej sprzeczności powodował uznanie jej za niewiarygodną, gdyż Sąd nie nadawał żadnej z wersji zdarzeń wiarygodności z góry odrzucając którąkolwiek z nich. Jak wskazano wyżej, za wiarygodnością pokrzywdzonej przemawiała treść karty zdrowia, a wreszcie opinia sądowo-lekarska, fakt, że jej relacja znajdowała potwierdzenie w zeznaniach matki. Z kolei K. M.,	

mając przecież pełną świadomość tego, jakie dokumenty potwierdzają zeznania pokrzywdzonej, starał się przekonać, że obrażenia te powstały na skutek jej agresji oraz aktów obronnych z jego strony. Analiza jednak wyjaśnień oskarżonego oraz ich konfrontacja z pozostałym materiałem dowodowym zdecydowanie sprzeciwia się wiarygodności K. M.. Twierdzi on bowiem, że chwycił pokrzywdzoną za rękę, potem zaś również za drugą, ponieważ chciał zapobiec podrapaniu oraz wyprowadzał D. M.. Tymczasem z dokumentacji lekarskiej, opinii oraz załączonych fotografii obejmujących obrażenia wynika, że zasinienia u pokrzywdzonej znajdowały się na całych rękach, ale też na nogach i biodrze, a nie ma żadnych podstaw wiarygodnych wskazujących na to, że powstały one w innym czasie i innych okolicznościach niż wskazuje na to pokrzywdzona. Ponadto opis zajścia przedstawiony przez oskarżonego również jest nieprzekonujący. Oskarżony twierdzi, że wziął pokrzywdzoną za obie ręce, aby go nie podrapała, aby zaraz wskazać, że jednak pokrzywdzona chwyciła go za szyję, po czym, że to on w odpowiedzi na

to chwycił ją za szyję i to od tyłu i wyprowadził ją z mieszkania. W jaki sposób zatem miałyby się to odbyć, skoro pokrzywdzona miała stać do niego przodem? Dalej wskazał, że po wyprowadzeniu pokrzywdzonej za drzwi ta uklękła, ale jej nie bił, nie kopał. Pytanie zatem – jak to się stało, że pokrzywdzona znalazł się w pozycji klęcznej? A odpowiedź na nie wynika wprost z zeznań pokrzywdzonej – dlatego, że to oskarżony ją przewrócił. Twierdzeniom, jakoby oskarżony nie kopał pokrzywdzonej przeczą jej zeznania wsparte wspomnianą dokumentacją lekarską i zdjęciami. Jeśli dodamy do tego jeszcze fakt, że oskarżony w żaden sposób nie uprawdopodobnił, aby na skutek działań pokrzywdzonej doznał jakichkolwiek śladów naruszenia nietykalności na ciele, to tym bardziej za trafne należy uznać stanowisko, że wersja zdarzeń wskazana przez oskarżonego jest przejawem jego dążenia do uniewinnienia, ukazania siebie jako ofiary w konflikcie, który niewątpliwie ma miejsce między stronami. W ocenie Sądu, gdyby oskarżony doznał jakichkolwiek obrażeń, to zdecydowanie by je udokumentował

		<p>zwłaszcza, że okazywał koszulkę z zerwaną metką. Taki dowód w żaden sposób nie przekreśla wiarygodności pokrzywdzonej, nie uwiarygadnia również wersji oskarżonego, nie ma żadnej pewności, iż uszkodzone metki w ogóle nastąpiło w dniu zdarzenia. Gdyby jednak uznać, że oskarżony z taką starannością przechowywał koszulkę jako dowód zdarzeń objętych zarzutem, to tym bardziej, gdyby miał jakieś obrażenia, udokumentowałby je, udał się do lekarza, zwłaszcza, że dysponował kartą informacyjną z 2014 roku, która podobny charakter zdarzeń dokumentowała.</p> <p>Powyższe zdecydowanie uzasadniało uznanie wyjaśnień oskarżonego za nieprawdziwe w zakresie dotyczącym okoliczności, w jakich pokrzywdzona doznała obrażeń ciała.</p>	
	karta informacyjna	<p>Dowód ten pochodzi z 9 listopada 2014 roku, zawiera adnotację o urazie rąk i wskazaniem, że pacjent został napadnięty przez współwłaścicieli posesji. Na powierzchni grzbietowej obu rąk posiadał widoczne otarcia naskórka i zadrapania (k. 58). Mając na uwagę datę sporządzenia tego dokumentu, nie ma podstaw do wiązania go bezpośrednio ze</p>	

		zdarzeniem objętym niniejszym postępowaniem.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	K. M.
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1.	K. M.
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
D. M. oskarżyła K. M. o to, że w dniu 25 czerwca 2022 r. w miejscowości M. 224 a, naruszył jej nietykalność cielesną doprowadzając do uszkodzenia jej ciała tzn. bił ją uderzając rękami, złapał za szyję i przygiął jej głowę do ziemi, kopał, wyzywał, groził śmiercią krzycząc „pozabijam was. wykończę, już niedługo koniec waszego panowania”, tj. o czyn z art. 157 § 2 i 3 kk i			

art. 217 kk. Jeśli chodzi o ustalenia dotyczące sposobu zachowania oskarżonego, Sąd ustalił, że pozostają one zbieżne z treścią zarzutu, w tym zakresie Sąd dokonał wyłącznie korekty opisu czynu i jego uzupełnienia o znamiona art. 157 § 2 kk. Nie można jednak było objąć przedmiotem niniejszego postępowania, jako prywatnoskargowego, czynu polegającego na kierowaniu pod adresem pokrzywdzonej gróźb karalnych, gdyż ten ścigany jest z oskarżenia publicznego. Zachowanie oskarżonego spowodowało u pokrzywdzonej obrażenia ciała opisane w art. 157 § 2 kk, co skutkowało wyeliminowaniem z podstawy kwalifikacji czynu – art. 217 kk (naruszenie nietykalności poprzedza spowodowanie obrażeń ciała i jest czynem współukaranym uprzednim). Z podstawy tej należało również wyeliminować § 3 art. 157 kk, ponieważ oskarżony zdecydowanie działał umyślnie i z zamiarem bezpośrednim. K. M. jest osobą dorosłą, poczytalną, zna normy prawne, a jednak celowo i świadomie je zlekceważył używając przemocy wobec pokrzywdzonej. Jego zachowaniu towarzyszył zamiar bezpośredni, natomiast czyn cechował się szkodliwością

<p>społeczną o stopniu zdecydowanie dużym. K. M., jako osoba młoda, sprawna, silniejsza zaatakował starszą od niego i mniej sprawną kobietę, przewrócił ją na ziemię, kopał i spowodował rozległe zasinienia. Powyższe uzasadniało oskarżonemu przypisanie przestępstwa z art. 157 § 2 kk.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-	-
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
--			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
--			
#	3.5. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
--			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. M.	1. , 2.	1.	<p>Orzekając o karze Sąd miał na uwadze okoliczności wskazane w art. 53 kk i n. czyn z art. 157 § 2 kk zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności oraz pozbawienia wolności do 2 lat. K. M. jest osobą niekaraną i jest to właściwie jedyna okoliczność łagodząca aktualizująca się po jego stronie. Oskarżony na terenie posesji był gościem siostry pokrzywdzonej, nie był u siebie w domu, a mimo to zachowywał się tak, jakby tak było. Zaatakował pokrzywdzoną bez żadnego powodu, stosował przemoc zdecydowanie przewyższającą cel, jaki mu przyświecał – tj. zmuszenie jej do opuszczenia mieszkania W. S.-S.. K. M. jest młodym mężczyzną, sprawnym, silnym, wyższym od pokrzywdzonej. Mając na uwadze przebieg zdarzenia, stopień agresji, brak szacunku do krewnej partnerki, Sąd uznał, że nie są to okoliczności</p>

uzasadniające orzeczenie najłagodniejszej kary – grzywny. Cele kary zarówno wychowawcze, jak i zapobiegawcze, spełni kara ograniczenia wolności w rozmiarze 6 miesięcy. Konieczność wykonywania pracy społecznie użytecznej, przez 20 godzin miesięcznie, jest w stanie uświadomić mu naganność i bezprawność zachowania, jak też wywołać w nim postanowienie o niepopelnieniu podobnych czynów w przyszłości. Jest to również kara adekwatnie dolegliwa wobec okoliczności czynu, jego szkodliwości społecznej oraz stopnia winy.

Na podstawie art. 41 a § 1 i 4 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej D. M. na odległość mniejszą niż 150 metrów na okres 3 lat. Ustalenia w przedmiotowej sprawie, w tym również fakt konieczności zabezpieczenia ochrony dóbr prawnych pokrzywdzonej, przekonują o zasadności oznaczenia okresu trwania zakazu właśnie na 3 lata z obowiązkiem zachowania opisanej odległości od niej przez oskarżonego.

<p>5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>..</p>			
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>--</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
	<p>O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 628 kpk i zasądził, stosownie do wniosku pełnomocnika oskarżycielki prywatnej, koszty związane z ustanowieniem pełnomocnika, zgodnie z zestawieniem kosztów. Kwota 2300 złotych mieści</p>		

	się w granicach stawek wynikających z § 11.2.1), § 15.3, § 17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokacie, uwzględnia nakład pracy pełnomocnika, ilość rozpraw.	
6. Podpis		